

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ

Τῆς Κυρίας Στ. Κ***

Τοῦ βραχιολιοῦ ἢ λάμψ' ἢ ἀκριδῆ
 Τοῦ φαρφουρένιου ἀνθογουαλιῦ ἢ ἀσπράδα
 Κ' ἢ χάρι ποῦ σκορπίζει τὸ κλουβί
 Θαμπώνουν κάθε 'μάτι 'ς τὴν ἀράδα.

Μὰ μόνον ὅταν εἶνε συνοδιὰ
 Ἐνὸς χεριοῦ γεμάτου τρυφεράδα,
 Ἐνὸς ἀνθοῦ ποῦ εἶν' ὄλος εὐωδιὰ,
 Κ' ἐνὸς μικροῦ πουλοιοῦ ποῦ γλυκοψάλλει,
 Ἐχουν ψυχὴ κ' ἐγγίζουν 'ς τὴν καρδιά.

Κι' ἀπ' τὸ βραχιόλι λάμψι πειὸ μεγάλη,
 Κι' ἀπ' τὸ κλουβί ἔχει χάρι πειὸ πολλή.
 Καὶ πειὸ καμαρωμένο ἀπ' τ' ἀνθογυάλι
 Εἶνε τὸ φύλλο τοῦ χαρτιοῦ ποῦ κλεῖ,

Γλυκόλαλο, ἀπαλὸ καὶ μυρωμένο,
 Μαζὶ λουλοῦδι, χέρι καὶ πουλί,
 Ἐνα τραγοῦδι ἀπ' τὴν καρδιά βγαλμένο.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ